



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 62

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 februarie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 375 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	2-3	art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 376 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 410 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	10-11
Decizia nr. 377 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 411 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 378 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.....	5-6	Decizia nr. 412 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 379 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	6-7	Decizia nr. 413 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 406 din 21 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	8-9	Decizia nr. 414 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	15-16
Decizia nr. 409 din 23 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330,			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 375****din 14 octombrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Rădulescu Iuliana-Irina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.288/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Rădulescu Iuliana-Irina.

Prin decizia sus-menționată Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate a declarat recurs Rădulescu Iuliana-Irina, în termen legal, pentru următoarele motive:

— dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „recursul în anulare se poate declara oricând“, sunt neconstituționale pentru că dreptul de a exercita recursul în anulare a fost rezervat în exclusivitate procurorului general și pentru că legea nu prevede un termen până la care poate fi exercitată această cale de atac. Astfel „se pun sub semnul incertitudinii autoritatea lucrului judecat și stabilitatea raporturilor juridice“ și sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 și ale art. 128 din Constituție, ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;

— la judecarea în fond a excepției nu au fost solicitate puncte de vedere Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, și s-a pășit la soluționarea cauzei fără citarea părților.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează să fie respins.

Referitor la motivul de recurs privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că instanța de contencios constituțional a fost investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale, în redactarea potrivit căreia recursul în anulare putea fi declarat oricând. Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate prin instituirea termenului de 6 luni, înăuntrul căruia procurorul general poate declara recurs în anulare.

Potrivit practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, inclusiv a Deciziei Plenului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

În speță noua redactare a textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă înlătură prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost sesizată, astfel încât, în mod judicios, s-a constatat, în decizia recurată, că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Cu privire la motivul de recurs referitor la nesolicitarea cu ocazia judecării fondului cauzei a punctelor de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului,

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

precum și necitarea părților, acesta este, de asemenea, neîntemeiat, deoarece excepția de neconstituționalitate a fost soluționată în condițiile art. 24 alin. (2) din Legea

nr. 47/1992, în forma sa anterioară modificării, care permite soluționarea cauzei fără citarea părților și nu obliga la solicitarea punctelor de vedere menționate.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Rădulescu Iuliana-Irina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PRESEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Miletineanu Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.766/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Miletineanu Gheorghe.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe

practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate, a declarat recurs Miletineanu Gheorghe, în termen legal, pentru următoarele motive:

— dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, pentru că acestea încalcă principiul constituțional potrivit căruia „în fața instanței toți participanții unui proces au drepturi și îndatoriri egale, însă procurorul general, spre deosebire de celelalte părți în proces, are dreptul să exercite recursul în anulare, cale de atac care este numai la îndemâna sa“. Se contravine astfel prevederilor art. 128 din Constituție. Aceleași dispoziții ale art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, se arată în continuare, pentru că „nu este de conceput ca să existe o cale de atac în cuprinsul căreia să nu se prevadă și termenul de exercitare a acestuia“ și pentru că textul legal atacat aduce „o puternică uzurpare a stabilității raporturilor sociale și juridice“.

Un alt motiv de recurs se referă la faptul că prin recursul în anulare procurorul general critică instanțele judecătorești pentru că și-au depășit atribuțiile atunci când au reținut că sunt competente să judece și acțiunile privitoare la imobile trecute în proprietatea statului în temeiul Decretului nr. 223/1974.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, având în

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează să fie respins.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din

17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile acestui text de lege sunt constituționale.

Pe calea recursului, recurentul invocă aceleași argumente ca și în susținerea excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

Exercitarea recursului în anulare de către procurorul general nu este de natură să aducă atingere principiului egalității părților în proces, iar competența exclusivă a procurorului general de a exercita recursul în anulare se justifică prin interesul pe care îl reprezintă asigurarea separației puterilor în stat, astfel încât recursul în anulare are în vedere interesele generale ale societății, în scopul apărării ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor în conformitate cu dispozițiile art. 125, art. 128 și ale art. 130 din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Miletineanu Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 377

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.096/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Buzescu Sanda și Duca Maria.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Buzescu Sanda și Duca Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența recurentei Duca Maria, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

civilă. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate au declarat recurs Buzescu Sanda și Duca Maria, în termen legal, cu motivarea că excepția de neconstituționalitate ridicată nu s-a soluționat „mulțumitor și în conformitate cu Constituția”, deoarece recursul în anulare „este neconstituțional nu numai când este îndreptat împotriva unor hotărâri judecătorești pronunțate înainte de 26 iunie 1993, dar și atunci când el este declarat împotriva unor hotărâri ulterioare acestei date”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Buzescu Sanda și Duca Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 378

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cristea Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

nr. 2.166/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Cristea Ileana.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate, Cristea Ileana a declarat recurs, în termen legal, cu motivarea că aceasta nu se referă și la prevederile din convențiile internaționale cărora, potrivit opiniei sale, le contravin dispozițiile ce reglementează recursul în anulare. Pe calea recursului se menționează pentru prima oară că ar fi încălcate dispozițiile art. 41 din Constituție și se invocă, tot pentru prima oară, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În ce privește recursul declarat în cauză, se reține că acesta este neîntemeiat, întrucât critica recurentei, în sensul că decizia atacată nu este motivată în considerarea și a dispozițiilor cuprinse în convențiile internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, nu este fondată. Atât în Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, se fac referiri la aceste dispoziții, și anume la art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Decizia recurată, în considerentele sale, face trimitere la deciziile invocate mai sus și deci, implicit, la considerentele acestora.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Cristea Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 379

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Gheorghiu Elisabeta Demetra Eufimia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.468/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Gheorghiu Elisabeta Demetra Eufimia.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate a declarat recurs Gheorghiu Elisabeta Demetra Eufimia, în termen legal, pentru următoarele motive: dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în forma anterioară modificării lor, când recursul în anulare se putea exercita oricând de procurorul general, sunt neconstituționale, pentru că dacă textul legal „ar fi fost constituțional nu s-ar fi impus ca să fie modificat prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997“, prin care s-a instituit termenul de 6 luni pentru exercitarea acestei căi de atac.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, ținând

seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivele de recurs sunt neîntemeiate.

Curtea a fost investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în redactarea potrivit căreia recursul în anulare putea fi declarat oricând. Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, au fost modificate dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, instituindu-se termenul de 6 luni, înăuntru căruiu procurorul general poate declara recurs în anulare.

Potrivit practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, inclusiv Decizia Plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul atacat în noua sa redactare conservă excepția de neconstituționalitate.

Curtea reține că, în speță, noua redactare a textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă înlătură prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că, prin decizia recurată, în mod întemeiat s-a constatat că aceasta a rămas fără obiect.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Gheorghiu Elisabeta Demetra Eufimia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 406

din 21 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Predescu Sofia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 21 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Predescu Sofia.

Prin Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 din același cod sunt neconstituționale.

Cât privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, s-a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale în măsura în care ele se aplică hotărârilor pronunțate anterior datei de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Predescu Sofia, cu motivarea că, în speță, apartamentul în litigiu nu a fost naționalizat în baza Decretului nr. 92/1950,

ci a fost rechiziționat în anul 1951, și prin hotărâre judecătorească a obținut deplina proprietate și posesie. Față de această situație, recursul în anulare declarat de procurorul general, în temeiul art. 330 pct. 2 din Codul de procedură civilă, încalcă dreptul de proprietate și prerogativele instanțelor de judecată. Apreciază că, după adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 11/1997, nu se mai poate susține constituționalitatea acestor dispoziții legale.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea acestor dispoziții legale prin decizii definitive care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii *erga omnes* și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin recursul declarat de Predescu Sofia nu este criticată Decizia Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997, ci este relatată situația de fapt din litigiul ce formează obiectul Dosarului nr. 1.675/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept. În consecință, în mod constant, în practica jurisdicțională a Curții s-a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților este de competența instanțelor judecătorești. Recurenta nu invocă elemente noi care să justifice schimbarea practicii Curții.

Față de cele arătate, rezultă că recursul declarat în cauză este neîntemeiat și urmează a fi respins.

* Decizia Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 19 august 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Predescu Sofia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 21 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 409

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹–330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți El Sayed Ismail Amira, El Sayed Abdel Ismail Raman, El Sayed Ismail Nura, El Sayed Ismail Hony și El Sayed Ismail Aziza Madiha în Dosarul nr. 581/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 581/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți El Sayed Ismail Amira, El Sayed Abdel Ismail Raman, El Sayed Ismail Nura, El Sayed Ismail Hony și El Sayed Ismail Aziza Madiha.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16, art. 21, art. 30 și ale art. 41 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția referitoare la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2,

ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas

irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Se constată, totodată, că autorii excepției nu au pus în discuție legitimitatea constituțională a termenului instituit pentru exercitarea recursului în anulare, iar în cauze similare Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect. În acest sens este Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți El Sayed Ismail Amira, El Sayed Abdel Ismail Raman, El Sayed Ismail Nura, El Sayed Ismail Hony și El Sayed Ismail Aziza Madiha în Dosarul nr. 581/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 410

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Păstrăvanu Traian și Păstrăvanu Mari în Dosarul nr. 138/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 2 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 138/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Păstrăvanu Traian și Păstrăvanu Mari.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 16, ale art. 20 și ale art. 128 din Constituție, întrucât recursul în anulare, putând fi formulat „oricând“, acestea încalcă principiul egalității părților în proces și al stabilității raporturilor juridice. De asemenea, se invocă faptul că Decretul nr. 92/1950, prin care imobilul ce face obiectul litigiului a fost naționalizat, este abrogat în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională anterioară a Curții Constituționale în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Motivul de neconstituționalitate invocat prin excepție este că art. 330¹ din Codul de procedură civilă ar fi neconstituțional, deoarece recursul în anulare ar putea fi invocat oricând. Însă la data ridicării excepției, potrivit Legii nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, recursul în anulare putea fi declarat de către procurorul general numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod. Față de cele arătate rezultă că, ținând seama de stadiul actual al prevederilor art. 330¹ ce fac obiectul excepției, aceasta apare ca fiind fără obiect. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții, așa cum rezultă din Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

În ceea ce privește Decretul nr. 92/1950, este de reținut că motivul invocat excede conținutului excepției ridicate, iar problema aplicabilității sale pentru soluționarea cauzei este de resortul instanței judecătorești. Totodată, menționăm că, asupra acestui decret, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 3 din 2 februarie 1993, rămasă definitivă prin Decizia nr. 21 din 20 aprilie 1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 mai 1993.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de inițiativa-reclamantii Păstrăvanu Traian și Păstrăvanu Mari în Dosarul nr. 138/1997 al Curții Supreme de Justiție – Secția civilă. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

ridicată de intimatul-reclamant Ghiulea Ilie Ion în Dosarul nr. 3.642/1996 al Curții Supreme de Justiție – Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă,

Curtea Supremă de Justiție – Secția civilă, prin Încheierea din 11 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.642/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Ghiulea Ilie Ion.

Din concluziile scrise depuse la dosar rezultă că excepția a fost ridicată cu privire la dispozițiile art. 330, însă motivarea acesteia se referă și la dispozițiile art. 330¹, cu susținerea că ele contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 128 din Constituție, prin aceea că sunt încălcate principiile autorității lucrului judecat, al stabilității hotărârilor judecătorești și al egalității părților în proces. De asemenea, se mai susține că sunt încălcate prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, privind dreptul „la judecarea în mod echitabil” și „într-un termen rezonabil” a cauzelor, prin instituirea dreptului procurorului general de a promova „oricând” recursul în anulare.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională anterioară a Curții Constituționale în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Autorul excepției, la termenul de judecată, a retras excepția de neconstituționalitate, însă, potrivit art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 7 august 1992, o dată sesizată, Curtea procedează la soluționarea sesizării, nefiind aplica-

bile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din același cod.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția referitoare la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, este de observat că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, în sensul că procurorul general nu mai poate declara oricând recursul în anulare, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 la pct. 2 din același cod.

În spețe similare Curtea s-a pronunțat, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect. În acest sens este Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Ghiulea Ilie Ion în Dosarul nr. 3.642/1996 al Curții Supreme de Justiție – Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Mișu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Râmniceanu Maria în Dosarul nr. 118/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 118/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Râmniceanu Maria.

Din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă că excepția de neconstituționalitate a fost invocată de doamna Râmniceanu Maria, reprezentată prin avocata Iacob Zamfirica, lipsind celelalte părți, deși din notele scrise depuse la dosar, la care se face trimitere în încheiere, rezultă că și alte 6 intimata ar fi invocat excepția. Întrucât sesizarea Curții se face, potrivit art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, numai prin încheiere, considerăm că poate fi reținută ca autoare a excepției numai Râmniceanu Maria. Atât din cuprinsul încheierii, cât și din notele scrise referitoare la excepția ridicată nu rezultă, în nici un fel, motivele pe care se întemeiază excepția.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat

puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională anterioară a Curții Constituționale în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

În urma examinării actelor și lucrărilor dosarului, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată nu poate fi primită, întrucât nu este motivată, încălcându-se astfel prevederile imperative ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate.

Așa cum s-a arătat, nici încheierea de sesizare și nici notele scrise referitoare la excepția invocată nu indică, în nici un fel, motivele ce justifică ridicarea excepției, nementionând nici o prevedere constituțională în raport cu care textul de lege atacat ar fi neconstituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate numai în limitele sesizării. În consecință, excepția ridicată nu constituie o excepție de neconstituționalitate în sensul constituțional și legal al termenului. Altminteri, ar însemna ca jurisdicția constituțională să se substituie părții în ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel, sub acest aspect, un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Râmniceanu Maria în Dosarul nr. 118/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 413

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	- președinte
Costică Bulai	- judecător
Viorel Mihai Ciobanu	- judecător
Mihai Constantinescu	- judecător
Nicolae Popa	- judecător
Lucian Stângu	- judecător
Florin Bucur Vasilescu	- judecător
Romul Petru Vonica	- judecător
Victor Dan Zlătescu	- judecător
Paula C. Pantea	- procuror
Claudia Miu	- magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Ladanyi Eugen, Ladanyi Francisc și Ladanyi Eva în Dosarul nr. 234/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 234/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Ladanyi Eugen, Ladanyi Francisc și Ladanyi Eva.

În motivarea excepției se susține, în esență, că prevederile legale atacate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 14, ale art. 15, ale art. 41 alin. (1) și ale art. 49 din Constituție, deoarece, permițând procurorului general să atace cu recurs în anulare o hotărâre irevocabilă, oricând, dreptul de proprietate nu numai că nu este garantat, dar

este practic anihilat. Se susține, în continuare, că aceleași dispoziții legale constituie „o restrângere gravă și permanentă” a dreptului de proprietate și un atentat la stabilitatea raporturilor juridice. De asemenea, se susține că dispozițiile legale atacate încalcă dispozițiile art. 16 și ale art. 128 din Constituție, prin aceea că recursul în anulare „creează o discriminare inadmisibilă, subordonând persoana fizică sau juridică Parchetului General”, care poate oricând exercita recursul în anulare, aducând astfel atingere stabilității raporturilor juridice.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională anterioară a Curții Constituționale în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din același cod.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția referitoare la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, este de observat că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate invocată a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatii-reclamantii Ladanyi Eugen, Ladanyi Francisc și Ladanyi Eva în Dosarul nr. 234/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 414

din 23 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Blaja I. Constantin în Dosarul nr. 307/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 307/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Blaja I. Constantin.

Din concluziile scrise depuse la dosar rezultă că au fost atacate prevederile art. 330 și ale art. 333 din Codul de procedură civilă, referitoare la recursul în anulare și, respectiv, la conținutul cererii privitoare la procedurile necontențioase.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile referitoare la recursul în anulare contravin prevederilor art. 6 și ale art. 41 alin. (1) din Constituție, pentru că, în urma modificării acestor prevederi legale, procurorul general nu mai poate exercita oricând această cale de atac, ci numai „în termen de 6 luni de la rămânerea definitivă a unei hotărâri“, fapt ce a generat „o categorie favorizată de intimați și o categorie defavorizată“, adică cei împotriva cărora s-a declarat recurs în anulare înainte de apariția acestei modificări.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din același cod, a statuat că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția referitoare la dispozițiile

art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Singurul motiv de neconstituționalitate invocat vizează dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că, prin introducerea unui termen pentru exercitarea recursului în anulare, se creează o situație discriminatorie între cei care vor beneficia de acest termen și cei care nu beneficiază, cu referire îndeosebi la cauzele pe rol.

Motivul invocat este neîntemeiat. Orice lege nouă creează o altă situație juridică față de legea anterioară, iar aplicarea legii la cauzele pe rol este o problemă de interpretare, în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

De asemenea, Curtea nu ar putea institui o regulă de drept, neadoptată de legiuitor, cu privire la cauzele pe rol sau la cele în care s-a pronunțat o hotărâre judecătorească, întrucât o asemenea competență aparține exclusiv legiuitorului. Fiind deci o problemă de interpretare și de legalitate a acestei interpretări, nu de constituționalitate, motivul invocat nu poate fi reținut. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

Excepția ce vizează dispozițiile art. 333 din Codul de procedură civilă nu a fost reținută în încheierea de sesizare. De altfel o excepție vizând acest articol este inadmisibilă, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, întrucât textul legal atacat conține prevederi referitoare la procedurile necontencioase, de care nu depinde soluționarea recursului în anulare, care constituie obiectul cauzei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Blaja I. Constantin în Dosarul nr. 307/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.